

ג ש ם ו ג ש ם
 ו ג ש ם ב ל י ס ו ף
 ג ש ם ב ג ן
 ו ג ש ם ב ר ח ו ב
 ל א ט ו ב .
 ו ל י י ש נ ז ל ת
 ו א נ י מ ש ת ע ל ת
 מ א ו ד ל א ט ו ב - - -
 כ ש ה כ ו ל ה כ ו ל ר ס ר ב .

מרים ילן-שטקליס

תמצאו נתונים מעודכנים מהתחנה המטריאולוגית בגוף העלון

מזל טוב... מזל טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

1.2. וילי פינקוס

שוש סולומון

דודו פלמה

2.2 ליטל עמר

3.2 גב' הילדה ברק

מירנדה שטרובל

ענבר הרמן (נכדה של ריפקינד)

4.2 בוב ויניו

5.2 רותי ליפשיץ

איה פרחי (נכדה של וטרמן)

6.2 אליין איסטון

טל פק

7.2 יונתן פרס

ל י ו ם נ י ש ו א י ן

6.2 הילרי ויופי אפטרות

!....

נְצִיתִי - נְצִית - נְצִית - נְצָה

כמה מביך ש י צ א לנו לטעות דווקא בכותרת שנושאה פתיחת

המחזור החדש של האולפן לעברית!

מתנצלים מעומק הלב.

המערכת

מה נשמע ?

- * עברנו את ה-500! אחרי שבוע של אביב ממש חזרנו למטריות ולמגפיים, לבוץ ולמפלס הכנרת העולה! מי מהמר על 700 מ"מ לשנה זו?
- * כליל שכת הזנו את עינינו ואוזנינו בריקוד ובשירה ב"קברט" ואת קרבינו בכיבוד עשיר ומקורי. כל הכבוד למארגנים כולם.
- * בכלל, האומנויות פורחות בביתנו. שרי הציגה מעבודותיה בשיש וקרמיקה בחדר-האוכל - וקהל רב הצטופף מסביב למוצגים כל עת התערוכה.
- * ילדי בית-הספר המקומי ציירו בנושא "יד ליד" וגם עבודות אלה מוצגות עכשיו בחדר-האוכל.
- * רות נאי הופיעה ב"מועדון פלוס" של קיבוץ מעין ברוך השבוע. לרות גם מגיע "מזל טוב", כי היא עברה בהצלחה ססט נהיגה. טעי בזהירות, רות!
- * לילך הדר סיימה קורס ידיעת הארץ וחינוך בצה"ל (קורס "חוויה") ותעסוק מעתה בהדרכה.
- מרגלית סמברג חוזרת הביתה אחרי שהייה "עצמאית" בעיר הגדולה. בהצלחה לשתיהן.
- * ועוד ממשפחת הדר. ישראל מספר שה"מן" של איבן סוף סוף הלך לעולמו (מכרנו אותו) ובמקומו רכשנו "מרצדס", יותר קטן ונחמד; והוא שלנו בלבד.
- * החלמה מהירה ושלמה ליענקל מ., שעבר ניתוח לב בבית"ח "הכרמל". לג'ון כהן, שעינו נפגעה בזמן שסימן בסיד את מגרש הכדורגל ושהה כמה ימים בבית"ח בצפת: תהיה בריא!
- * לבת-שבע איחולי הצלחה בהצטרפה לצוות המרפאה. שלא תהיה לך הרבה עבודה!
- * קולין נסע לאנגליה הקפואה לשבוע ימים, לבקר את אמו החולה.
- * ובלי מידע חקלאי בכל זאת לא הולך. מענף הצאן מוסרים ש-270 כבשים צריכות להמליט בקרוב. ולגבי העתיד הקצת יותר רחוק - מ-234 כבשים שנבדקו 89% הן בהריון.
- * ולסיום - ידיעה מעודדת לכל עיתונאי "דברי הכפר": המזכירה שלנו קיבלה בקשה טלפונית מעיתון "דבר" רשות להדפיס את כתבתו של אריק מגליון ה-1000 של "דברי". הרשות ניתנה - והסוף מי ישורנו...

שבת שלום ושבוע טוב
אלה

ZIG BOX לילדים

למי שלא יודעים!
במשך השנתיים האחרונות טיפלתי ודאגתי לחדר התחפושות של הילדים. הרבה אירועים היו בשנה האחרונה בהתחשב במספר התחפושות שיצאו ונכנסו.

אני ברצון דואגת למקום, אך כשמגיע פורי, אחת לשנה, אני מחפשת צוות אחראי שיקח על עצמו את האחריות למקום לתקופת פורים. יש מתנדבים? אנא פנו אלי!
תודה - ונסה

אין עשן בלי אש - העשן.

לפני שבועיים הצגתי דעות שונות בקשר לעישון בחדר-האוכל. כעת "אדון בעד" ו"אדון נגד" ממשיכים את הוויכוח..

אדון ב.: טוב, הבנתי את מניעך ואת רצונך באוויר נקי בחדר-האוכל, אבל אתה צריך להבין גם אותי ואת כל מה שאמרתי קודם.

אדון נ.: מובן, מובנת, מובנים, מובנות. בלהבין לא פותרים בעיה, אלא בלבצע.

ב.: מה כוונתך?

נ.: פשוט, להחליט ולבצע. לא מעשנים בחדר-האוכל - תודה.

ב.: ומה עם ציבור המעשנים, אם זה פוגע בהם?

נ.: אתה יכול לקרוא לכך פגיעה, אם אתה רוצה. כפי שהסברתי לך, אני חושב שהעי- שון הסביבתי פוגע בי. אז לסיכום אני באמת פוגע בהם, אבל אני גם מבין אותם, אם זה עוזר.

ב.: אל תהיה כל-כך קיצוני. בוא נחלק את חדר-האוכל למדור מעשנים וללא מעשנים ונחסל את הבעיה. הפשרה היא הדרך הנאותה לפתור בעיות בחברה דימוקרטית. ומו- דרנית.

נ.: "כמה מחברי הטובים ביותר הם פשרות", אבל במקרה זה פשרה היא לא לעניין. זה אולי פיתרון ליברלי, אבל אין לזה קשר עם דימוקרטיה. פיתרון דימוקרטי הוא פיתרון לפי רצון הרוב ויכול גם להיות ללא פשרה. בכל מקרה לא יהיו כולם מרוצים.

אי-אפשר שהצלחות תהיינה נקיות רק בימי רביעי וחמישי, כי נקיון זה דרישה אבסולוטית, דומה מאוד לנושא העשן, לדעתי. אני יודע שיש אנשים שהעשן מפריע להם רק אם הוא פורח ישר אליהם, ורק אם זה "נובלס". אבל יש גם אנשים שהדרי- שות שלהם יותר גבוהות ומפריע להם עשן בכלל, גם מהצד השני של חדר-האוכל.

אם נחלק את חדר-האוכל לשני מדורים, נגרום לחלוקה חברתית מלאכותית, חבורות מעשנים ולא-מעשנים. כל אדם יצטרך לחשוב כל יום מחדש עם מי לשבת ואיפה. אם, למשל, באת לאכול עם מישהו מהצד "שכנגד", אז או שתלכו לשבת ביחד ואז אחד מכם יוותר. או שתפחדו ואז לשניכם לא יהיה נעים. בקיצור, הרבה מתיחות ואי-נעימות מיותרת לחלוטין. חשוב, למשל, על "תורן שולחנות" - מעשן בשולחן אחד ומפסיק לעשן בשולחן הבא. או על מעשן שהולך להכין כוס תה ופוגש לא-מעשן שמכין טוסט ליד אחת שלא איכפת לה, שמדברת בטלפון. בקיצור, לא מעשי ונידון מראש לכישלון.

ב.: גדולתה של חברה שתדע להתמודד עם בעיותיה יום יום ושעה שעה ולא הולכת על פגיון "זבנג וגמרנו" שלא מתחשב בכל הצדדים.

נ.: להיפך, גדולתה שתדע להחליט ולבצע ללא פשרה, במקום ובזמן הנכון. כי אם רוצים לפגוע במטרה, צריך לירות אליה ולא הצידה. אתה עוד תראה, שאם נחליט לא לעשן בחדר-האוכל, זה לא יהיה בורא. לאחר כמה ימים תתרגל לעשן בדרך אל או במקום אחר.

ב.: תראה, אותי לא שיכנעת - יש לך אש?

נ.: אין עשן בלי אש - כמה חבל.

אודי אגם

כבנותינו בזרת הרתוק.

11.1.87

שלום בית יקר ותושביו,

חשבנו לשתף אתכם במקצת במה שאנחנו עושות, עוברות וחוות. לזמן, תחנתנו הראשונה במסע סביב המזרח הרחוק, הגענו לפני כ-4 חודשים. היא היתה בשבילנו כמו שיעור במדעי החברה. ההתחלה היתה קשה, הכול כל-כך שונה ואחר, השקפת החיים ודרך החיים, המנטליות והאמונה. היתה דרושה לנו סבלנות רבה, בכדי להבין ולקבל את מה שקורה בעולם החדש שאלינו נכנסנו. עם הזמן למדנו שהיפנים הם אנשים ביישנים וסגורים, אך יחד עם זאת נדיבים, חמים ורחבי לב. ואף מצאנו לנו חברים טובים מביניהם.

ביפן עבדנו במטרה לחסוך כסף לטיול המתוכנן, כמארחות במועדון ובמכירת תמונות. למועדונים מגיעים אנשי עסקים ובעלי חברות מכובדים, אחרי יום עבודה ארוך ומפרך. הם באים על-מנת לשתות וליהנות ומביאים איתם את לקוחותיהם, כדי להדק את קשריהם איתם. מתפקידנו היה לקבל את פניהם בחיוכים, לנהל איתם שיחה באנגלית וביפנית מוגבלת, להצית את הסיגריות ולמזוג את הוויסקי. יצא לנו להכיר במועדון אנשי שיחה מעניינים, אנשים נחמדים ונדיבים, שהוציאו אותנו למסעדות ולטיולים ברחבי יפן.

על מכירת התמונות אין הרבה לספר, למכור ברחוב זאת לא חוויה מרנינה, אך זו היתה דרך נוספת לממן את טיולנו.

בסוף תקופת העבודה יצאנו לטיול ברחבי הארץ. הגענו למקומות מקודשים וערים קדומות, ראינו פגודות ומקדשים אין ספור, ולא אמרנו די - כל אחד וייחודו. כל הזמן התעוררו אצלנו שאלות ולא תמיד מצאנו להן את התשובות, אך בכל זאת למדנו הרבה. היינו ביפן בסתיו, כשהעצים בשלל צבעים - אדום, כתום, צהוב, חום וזהוב, ועזבנו אותה לבנה ומושלגת.

מאי אחד לשנה עברנו ועכשיו נמצאות ומטיילות בטייוואן. ליקטנו ואספנו חומר מכל מיני מקורות - ממטילים, מספריות וכדומה. תיכננו מסלול העובר את האי לאורכו ולרוחבו ועכשיו אנחנו מטיילות ועוברות את כל אותם המקומות שעד לפני כ-5 ימים רק היו בשבילנו שמות על המפה.

(בנותינו במזרח הרחוק - המשך)

טייוואן היא ארץ הררית, עשירה במים ומכוסה צמחיה סוב-טרופית ירוקה ועבותה. כל אלה גם יחד יוצרים אי משגע ומדהים ביופיו. בהשוואה ליפן, שם הכול נקי, מסודר ומאורגן, טיוואן פחות מתפתחת, רעועה ומלוכלכת. את מרבית יומם מבליים האנשים ברחוב, שם הם מבשלים, אוכלים, מוכרים וקונים. האנשים מסבירי פנים וגם אם הם לא דוברים אנגלית ובשבילנו שפתם נשמעת כסינית - אנחנו מוצאות את דרכינו בקלות בעזרתם. בטווח הקרוב אנחנו מתכננות להגיע להונג-קונג, מאקאו, סין ואז לתאילנד. על המשך טיולנו יסופר במכתב הבא. מתגעגעות, אוהבות וזוכרות תמיד את הבית.

נ.ב. בטייוואן מדברים סינית.

ענת ונירה

השיפורים בחדר-האוכל.

ראשית, תודה והערכה על ההשתתפות הרבה והעניינית של חברת כפר הנשיא. התקבלו 103 שאלונים מלאים ועמוסים בהערות מכל שכבות הגיל בכפר הנשיא. ניתן מספר שאלונים שכזה מאפשר קבלת תמונה אמיתית על עמדות החברים ורעיונותיהם.

בעמודים הבאים יוצג ניתן תוצאות השאלון, לגבי כל אחד מהנושאים שהועלו, לאור התשובות שהתקבלו והערות החברים לגבי כל נושא. בסיום הניתוח הערות כלליות שאינן קשורות לנושאי השיפור, אך יש טעם להעלותן.

בניתוח התוצאות צורפו התשובות לשלוש קבוצות. הראשונה (תשובות 1-2) היא הקבוצה החיובית. השניה (תשובה 3) היא הקבוצה הנויטרלית, והשלישית (תשובה 4) היא הקבוצה השלילית. בהתאם לקבוצות הנ"ל חולקה חוות הדעת של החברים לשלוש.

חוות דעת חיובית היא חוות הדעת המושגת, כאשר למעלה מ-80% מהחברים סימנו את תשובות הקבוצה החיובית. חוות דעת מתלבטת היא חוות דעת המושגת כאשר 60-80% מהחברים סימנו את תשובות הקבוצה החיובית. חוות דעת שלילית היא חוות הדעת המת-קבלת, כאשר פחות מ-60% מהחברים סימנו תשובות של הקבוצה החיובית.

לאור החלוקה הזאת ניתן לחלק את תשובות החברים ל-:

נושאים שזכו לחוות-דעת חיובית:

(1) פירוק השולחנות בחדר-האוכל - סה"כ 87%.

(2) שינוי באריזת הסוכר וחלוקתו - סה"כ 87%

(3) מקום הטוסטר בחדר-האוכל - סה"כ 86%

(4) ניקוי הסכונים - סה"כ 83%

הערות: למרות שביעות הרצון, צויינה העובדה שהסכונים עדיין לא נקי. הערות נוספות התייחסו לצפיפות שנוצרת בחדר שטיפת הכלים ולחוסר הנוחיות בהטלת הכלים למים ("שפריץ").

(5) פינת השאריות - סה"כ 82%

הערות: חיוב מגמת החיסכון; אך בקשה לשפר את האיסוף מבחינה אסתטית.

(6) ניקוי חדר-האוכל - סה"כ 81%

נושאים שבהם חוות-הדעת מתלבטת

הכניסה לחדר-האוכל - סה"כ 78% בעד השינוי.

הערות: בשאלון לא הובהרה העובדה שאין כוונה להמשיך בשימוש בדלת אחת גם בתקופת הקיץ. הערות נוספות התייחסו לצפיפות המלחחה ובתליית המע-לים, נושאים החורגים מתחום אחריות צוות חדר-האוכל.

נושאים שבהם חוות-הדעת שלילית

סידור שולחנות - סה"כ 52% בעד השינוי

הערות: נראה שבנושא זה חלוקות הדעות בכפר הנשיא. הנימוקים שהועלו נגד השינוי כללו - ישיבה מול הקיר, חוסר יכולת לזהות חברים בקלות,

חוסר יכולת לראות את הנוף, תחושת מחנק. הנימוקים שהועלו בעד השינוי כללו תחושת מרחב, נוחיות בתנועה בחדר-האוכל, סיכוי שונה ליהנות

השיפורים בחדר-האוכל - המשך)

מהנוף. נראה שבנושא זה מדובר בטעם אישי, פתיחות לשינויים וגורמים נוספים. חשוב להדגיש שהסידור הנוכחי זכה לחיוב רב מבחינת יכולת הפירוק בימי שישי ואירועים.

הערות כלליות והצעות לשיפורים

בנוסף לתשובות ולהערות שהתייחסו לשאלות, הועלתה שורה ארוכה של הערות והצעות לשיפורים. סיכומה מובא להלן:

- (1) תוספות על השולחנות: חרדל, קטשופ. תוספת יין ביום שישי.
- (2) הטרדת הסועדים ע"י תיבוקות, פעוטות וילדים בזמן ארוחת הערב. הקפדה על הנהלים הקיימים.
- (3) שיפור איזור הכיורים - שמירה על הנקיון, מיתקנים לסבון, שיפור מיתקן הנייר.
- (4) איסור על עישון בחדר-האוכל.
- (5) דלפק להנחת המגש ליד מיתקן הדייסה והמרק (בערב).
- (6) חלוקת חדר-האוכל לאגפים נפרדים עם פרטיות רבה יותר.
- (7) הערות בנושאי כמות האוכל ורמת השירות בארוחות הערב.

לסיכום

חלק מההערות קשורות ישירות לתפקוד חדר-האוכל וצורתו וייעשה מאמץ להתייחס אליהן ולהמשיך לשפר. הערות אחרות אמנם מתייחסות לחדר-האוכל, אך תלויות בהחלטות חברת כפר הנשיא כולה (בעיית העישון, כמות האוכל וכד'). בסה"כ הועלו נושאים חשובים, אשר חשפו גם לצוות חדר-האוכל, המכלה שעות בין העגלות והמגשים, בקודות הניתנות לשיפור נוסף. על כן תודה על ההיענות והעזרה -

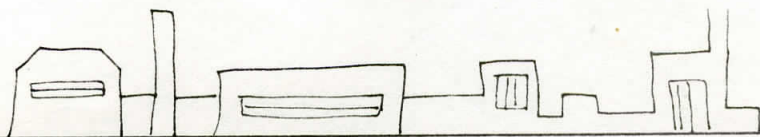
ג'קי וצוות חדר-האוכל

הכללים

תוספת: בנושא

בראש השנה חידשנו את מלאי הכלים. מאז מ ח צ י ת הכלים בעלמו - פשוט אינם! חברים! נערים! תושבים! אנא החזירו את מה שלקחתם בכוונה להחזיר. בשבוע הבא נארגן 'מ ב צ ע' ה ח ז ר' ונבוא לכל חדר וחדר לבקש את האבדה.

בתודה - ג'קי

זילרנים וצפעילים.

הקשתי בדלת המסומנת "מנהל אגף חמרן" ובכנסתי. דודיק הסתכל בי משתומם. "אצלנו לא נהוג לדפוק בדלת - בכנסים". וכך, בלי משים, נתקלתי עוד לפני שדיברנו מילה בבעיות היסוד, שבהן מתלבט מנהל אגף החמרן: האם יש "מפעל מתאים לקיבוץ"? האם המפעל הקיים מתאים לחברה הקיימת? האם מפעל באופי וגודל כאלה, שמספר מועט של חברים יכול לדעת מה קורה בו, מתאים לקיבוץ?

נניח כעת לשאלות וללבטים ונתחיל בעובדות: באגף האלומיניום (חמרן) עובדים 16 חברים, וכמספר הזה שכירים. אגף זה נבדל מה"ברזים" ומה"צנרת" בכמה תחומים: קודם כול, אין מוצר מוגמר שאותו אפשר לייצר למלאי בתקופת שפל ולמכור כשיש הזמנות. כל הזמנה היא ייחודית ואין עבודה ב"סרט נע". לכן זאת עבודה המציבה אתגרים ומעניינת, ולפי זה דרושות מומחיות ורמה טכנולוגית יותר גבוהה אצל העובדים וניידות מסויימת בין תהליכי ייצור שונים. למומחיות מגיעים ע"י לימודים ונסיון "על הריצפה", כלומר בייצור.

אך המציאות נראית אחרת. אפרים, ששלט בתהליכי הייצור, איש טכני עם ידיים, יצא והשאיר חלל ריק. ג'ק גולן יצא ולא הוחלף. שמואל, שעבר לייצור ה"מפעיל" - כנ"ל (לדעת דודיק, כל התנאים היו מאפשרים לכלול את ה"מפעיל" בתוך האגף - עמדות יציקה, גימור, טיפול תרמי וכו'), אבל הוחלט ללכת למחלקה נפרדת על טהרת העבודה העצמית). כעמדות מסויימות עובדים חברים כבר הרבה שנים ורוצים שינוי. הבעיה המרכזית היא בעבודות הייצור (קרי יציקה). שם תחנת מעבר - בכנסים, לומדים - ועוברים הלאה. כעת עובד רוני ביוטו - בערבון מוגבל - כי ייצא ללמוד.

יש הרגשה שהמפעל בעדיפות הנמוכה ביותר לעובדים חדשים, ואם ה"מפעיל" יצליח, והלוואי שיצליח, נעמוד בפני אותן הבעיות - או יותר גרועות, כי ההיקף יותר גדול - של חוסר כרוני בכוח-אדם שמוכן להתמיד בעבודה מסוג זה.

דודיק מתלהט: "הרי יש פה אבסורדים! המטרה היא לחפש הזמנות, ולייצור ולמכור כמה שיותר במחירי רווח - וברגע שמגיעים למטרה זו נכנסים לפאניקה, כי אין מי שיבצע".

הדבר מדאיג ביותר, במיוחד עכשיו, כשעומד לפנינו ייצור ה"פיילון". אותו "פיילון" (נושא מכל-דלק למטוס F15) הגיע אלינו די במקרה. מספר דודיק: "כל הזמן היו גישושים לכיוון יצוא, אבל באותה שיחת טלפון דווקא דיברתי עם מישהו על אפשרות של עבודה בארץ ואז הוא אמר - "תתקשר ללוס-אנג'לס - יש שם מוצר שמיצרים בארה"ב ומובילים להרכבה בארץ". התקשרתי - וכך נוצרה ההזמנה".

יחד עם ההזמנה נוצרה שוב הבעיה - האם נעמוד בקצב הייצור? אם ניכשל או לא נעמוד בלוח הזמנים, נסגור שערים לארה"ב.

כאמור, חסרים בעיקר אנשי ייצור, וזה באגף שבו היחס בין אנשי ניהול ואנשי ייצור הוא סביר. אבל גם מהנדסים ומומחים אין מספיק (דייב, שנכנס לרגע, מעיר: "אין לנו מחלקת פיתוח"). ההוצאות הכלליות (שאינן קשורות ישירות לייצור) גדלות בגלל אופיו המיוחד של מפעל קיבוצי ואין מנוס אלא להרחיב את הבסיס - אנשי הייצור.

מה, לפי דעתו של דודיק, מרתיע אנשים מהעבודה "על הריצפה"?

"אנשים לא מוכנים לעמוד על מקום אחד, בלי להסתובב. (המילה המקורית של דודיק היתה "להתפרפר"). זאת עבודה שבה אין אפשרות לצאת, מלבד בשבתות. לא יכולים לצאת לחוג בתל-חי או להאריך את ההפסקה. בעבודות מסויימות, כמו "ניקוי גס" המצריך ניסור, לא עבד מעולם חבר. בתחנות אחרות, כגון עשיית גרעינים וניקוי עדין, עבדו פעם בוב ו. ונתן ב"א. חברים באים, רואים ש"זה לא בשבילם" ויוצאים."

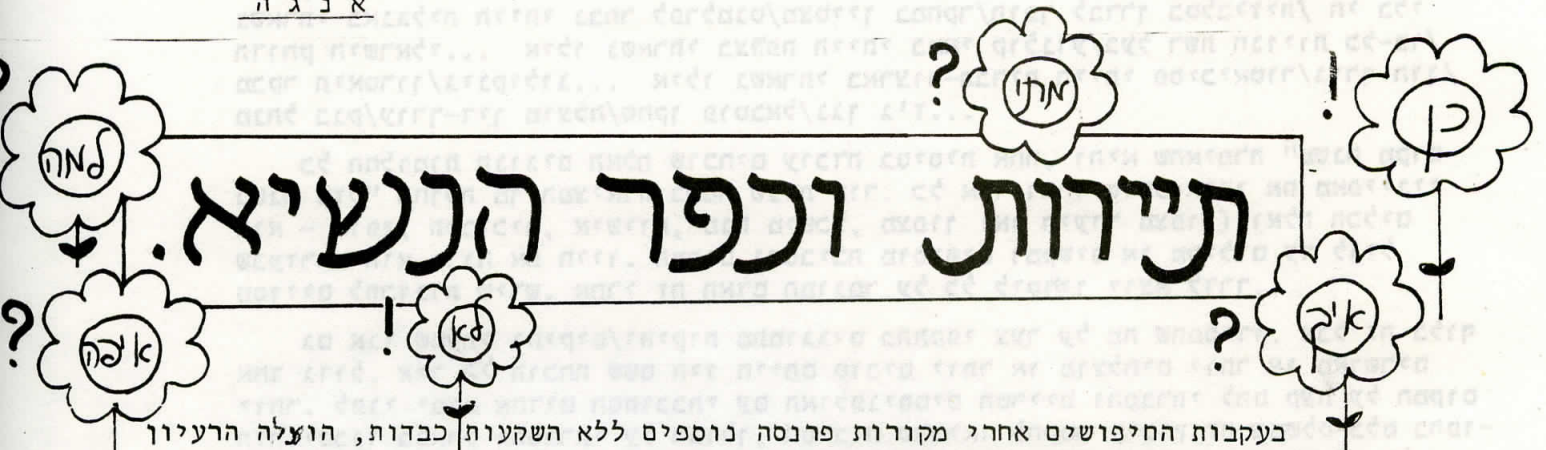
"ולכל אחד מובן שהמפעל מרוויח וימשיך להרוויח, אבל יש נתק נוראי בין האמונה הזאת והנכונות לאיש את כל מקומות העבודה האלה. והנתק הולך ומעמיק - בין החברים לבין עצמם, בין החברים למערכת... שאלתי כמה צעירים, אם הם הצביעו בעד חיסול העבודה השכירה, והם ענו לי שכן. האם הרמת יד באסיפה זאת תרגיל התעמלות?! בלי הת-חייבות? אילו המפעל היה מפסיד, היו מוסדות המשק נזעקים מיד, אבל ככה אין גב שדוחף קדימה, ויש הרגשה של "כר" בשטח. יש דיונים ארוכים על נסיעות לחו"ל וארונות, אבל כשיש תערוכה תעשייתית בעיר, אף אחד לא טורח לשאול מה קורה.

שמואל, בהקימו את אגף "המפעיל", מאמין באמונה שלמה שיוכל לשנות את פני החברה ולקיים אותו בלי עבודה שכירה. הלוואי שיצלח.

לי יש הרגשה שנפרץ קדימה רק כשנשנה כמה יסודות ונתחיל לחשוב בכיוון של תמורה לחבר בעד תוספת מאמץ. "זהרי את אגף החמרן כבר הוחלט למכור ל'כור'..."

ובצליל מתגרה זה, בנימה שלווה וללא כעס, מסיים מנהל אגף החמרן את שיחתו המאלפת.

א ב ג ה

בעקבות החיפושים אחרי מקורות פרנסה נוספים ללא השקעות כבדות, הוצלה הרעיון לחדש את ארוחות הצהריים לקבוצות תיירים מאורגנות במועדון, נושא שכבר עבר ישיבה אחת של ועדת המשק, שאישרה בירורים ראשונים.

מחשבה נוספת היתה לנצל את הפארק למטרה זו. מדובר בקבוצות שתגענה עם מדריכיהן ע"י הסוכנות - המגבית, משרד החוץ ומוסדות שונים, שיבואו לצפות בנוף הנהדר, תוך כדי קבלת הסבר על המקום וכיבוד קל.

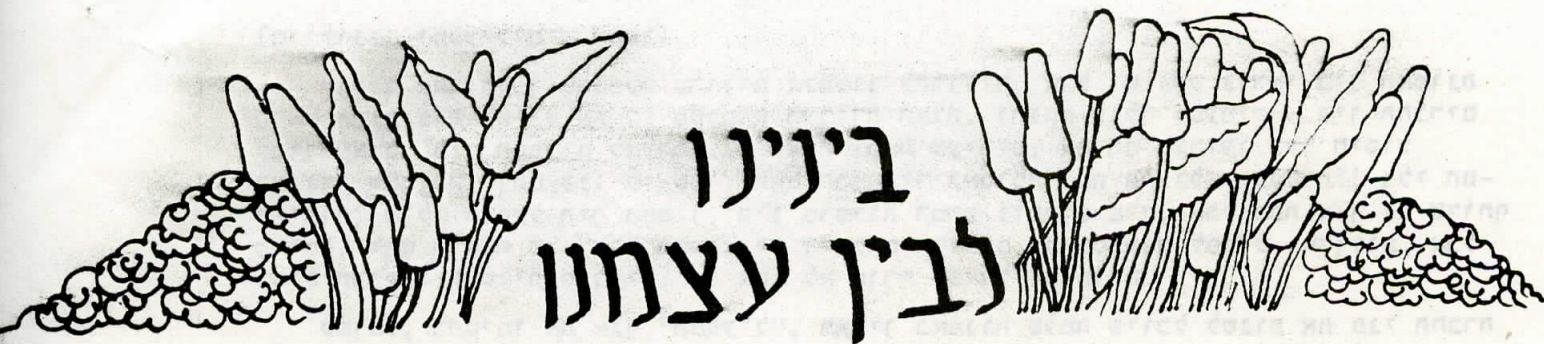
בהקשר לכך עלו שלושה רעיונות נוספים: האחד - פיתוח גן ארכיאולוגי במקום, כאשר מתברר שאגף העתיקות של ממשלת ישראל נעתר לעיתים לפניות יישובים להחזיק תצוגות במקום. השני - לשחזר צריף מן הימים ההם, על כל אביזריו, ולמקמו בקצה הפארק - אולי על בסיס של בניין נמוך שתקרתו תהיה מרפסת גדולה, במקום הצופה אל מנסורה, מקום ההתישבות הראשון. השלישי קשור לאמנינו וגורס יצירה ומכירה במקום שיוקם עבורם בשטח זה. שלושת הנושאים יכולים להתקשר לעניין התיירות שמגמתו כלכלית, אך המעורר שאלות חברתיות.

רצוי על כן להתכנס ולשוחח על כמה שאלות:

- (1) האם אנו רוצים צורה זו של תיירות?
- (2) האם רצויה לאמנינו מכירת תוצרתם?
- (3) איך וכיצד השחזור?

נעשה זאת באחד השבועות הבאים ונראה מה רצון החברה, כך שוועדת המשק תקבל הנחיה, האם וכיצד להמשיך בפעולה.

יעל ש.

בינינו לבין עצמנו

האכזבה - תסמונת הזיקנה

אמר פילוסוף ידוע: בעיית הזיקנה היא שיש עדיין רצון, אבל הביצוע מתנווד בין מספיק-בקושי למספיק. יש כנראה עוד סימפטום הקשור עם הזיקנה, והוא שככל שמזדקן האדם, נוטה לבו להרהורים בנוסח "מה היה, אילו...?" יש וריאציות מעניינות: אילו נשארתי באנגליה הייתי נבחר לפרלמנט/מצטיין במחקר/הופך לבדרך בטלביזיה/ חי בלי הדוחק הישראלי... אילו נשארתי בצרפת הייתי במאי קולנוע/בעל רשת חנויות כל-בו/מבקר תיאטרון/גינקולוג... אילו נשארתי בארצות-הברית הייתי פסיכיאטר/גורף הון/מנהל בנק/עורך-דין מוצלח/שחקן פוטבאל/נגן ג'ז...

כל החלומות הנוגים האלה שוכחים עובדה בסיסית אחת, והיא שהאימרה "משנה מקום משנה מזל" רחוקה מן המציאות בכמה שנות אור. כל אחד ואחד סוחב איתו את מאפייניו הוא - אופי, תסביכים, אישיות, מנת מישכל, מצפון (או היעדר מצפון) ואלה הכלים שבעזרתם הוא בונה את חייו. המקום והסביבה מוסיפים ומקשים או מקילים עד לגיל מסוים לתכונות שירש. אחרי זה האדם המוגמר על כל ליקוייו יוצא לדרך.

גם אני שמעתי ותיקים/ותיקות מתמוגגים בהתקפי צער על מה שהפסידו. אבל זה כלום אחד גדול. אין כל הוכחה ששם היו חיהם טובים יותר או מוצלחים יותר או מאושרים יותר. לפני ימים אחדים הסתובבתי עם האולפניסטים הטריים והסברתי להם קצת על המקום הזה. ישבנו בפארק והסברתי על הגולן, הסיכות שהביאו להקמת קיבוץ זה כמשלט-כלם בהפוגה הראשונה של מלחמת העצמאות, והצבעתי על שרידי הבתים העזובים וגושי העצים של מנסורה, ואמרתי: "שם, לפני כמעט 40 שנה, חיינו בתנאים קשים ביותר, שגרמו לזה שהחלשים והלא-מאמינים יעזבו וישובו לעסקים של אבא בגלות. רוב הזמן היינו מאושרים ומלאי תקווה, כי היינו בטוחים שאנחנו בונים חברה חדשה במדינה שלא תהיה ככל המדינות. כיום חלק מאותם הנוערים והנערות מרגיש אכזבה, כי בקיבוץ לא חיים "סופרמנים", אלא בשר ודם, והמדינה עדיין סובלת מעימותים עדתיים, חוסר סובלנות, הקצנה דתית ואנטי-דתית, ועוד. אבל מי שזוכר איך היתה מנסורה ורואה את כפר הנשיא של היום, ומי שהכיר את מדינת ישראל בשנותיה הראשונות ורואה אותה היום, לא יכול אלא לומר: היה בס גדול פה ולי היה חלק בזה."

חברי הוותיקים, מוטב לבטוש את ההתייפחות ולזכור שהיתה לנו זכות היסטורית גדולה. מחר או בעוד כמה שנים נהיה רק זיכרון שהדורות הבאים יזכרו בפליאה. אז מה, אם לא היינו רופאים, ספסרי בורסה מורשעים בדין או פילגשי מלכים?

חוות החיות

כל אחד שקרא ספר חמוד ועצוב זה, שצריך להימצא על מדף הספרים בכל בית קיבוצי, זוכר שאחרי ש מרד החיות מצליח והם מגרשים את בעל החווה, נכתבת אמנת המהפכה על קיר אחד, ביוזמת החזירים שהם ממנהיגי המהפכה:

כל החיות שוות.

ארבע רגליים טובות הן...

כשהחברה האידילית והשוויונית שנוסדה בחווה מסתאבת ומתדרדרת - והשינוי הוא איטי וכמעט לא ניתן לאבחנה - מוצאות החיות שמשום מה הן לא קראו את הכתובות על הקיר נכון, כי שם כתוב:

כל החיות שוות, אבל יש שוות יותר.

ארבע רגליים טובות, שתיים טובות יותר.

(בליגנו לבין עצמנו - המשך)

מנהיגי המהפכה, החזיקים הפיקחים, החלו ללכת על שתי רגליים, להתלבש כבני-האדם ולהתרועע עם האויב הישן, האיכר שגורש מן החווה. ומי יבוא אליהם בטענה שהם סרחו? והנמשל - מוטב לא לכתוב אותו, אלא להשאיר לקוראים להסיק מסקנות.

בין שירותים מוניציפליים לבין חברה שוויונית

כל רשות מקומית - הקיבוץ נחשב כזה בעיני החוק - חייבת להעניק שירותים מסויי-מים לאלה היושבים בתחום הרשות. יש רשויות מקומיות, המיטיבות עם תושבי איזור שיפו-טן, ויש כאלה שמחוסר יכולת כלכלית-פיננסית או חלילה זלזול או הפקרות, נותנות שירו-תים גרועים. הרשות המקומית חייבת, במדינה מתוקנת, לדאוג למערכת כבישים, בטחון התו-שבים (משטרה), שירות ברואות ציבורי על כל המשתמע ממושג זה, חינוך יסודי ותיכוני חינוך (יש מדינות שהפכו את הלמידה באוניברסיטאות לקניין כלל הציבור), זכות הצבעה בבחירות, שירות סעד ואשפוז לכל נזקק, ועוד ועוד.

רשויות מוניציפליות, או - בהרחבה - מדינות סוברניות, המעניקות שירותים טובים כאלה לתושבי-אזרחי תחום ריבונותן, אינן תמיד מתיימרות להיות חברות שוויוניות. רובן מתעטפות באיצטלה של "מדינות סעד".

הקיבוץ מנסה להגיע ליותר מרמת שירותים טובה. אם יש עדיין מאמינים בדברים שנכ-תבו על הקיר בתחילת המהפכה החברתית שחוללנו, הם חייבים להתייחס לערכים כגון: שוויון הזדמנות (כולל נסיעות), שוויון ערך העבודה (המושג נשחק לא מעט), עבודה עצ-מית, אי-ניצול הזולת (אולי זה כולל קרובים בחו"ל), ועוד. השוויון מתחיל במקום שהשירותים בגמרים.

בימים אלה

* התיאטרון המלכותי האנגלי כמעט העלה מחזה שתוכנו אניטי-ציוני ואנטישמי. המחזה "אבדון" (באנגלית Perdition) מאשים את הציונות בשיתוף פעולה זדונית עם הנאצים וניצול גיהנום מחנות ההשמדה ככלי בדרך להשגת מדינה יהודית. המחזה עוד יוצג באנגליה על במה זו או אחרת. אולי יתבעו יהודי אנגליה את המחזאי והתיאטרון המסויים על הוצאת שם רע וגזענות. בינתיים תהיה חגיגה לאנטישמים, שמספרם אינו הולך ופוחת באף מדינה. יגידו בכל מקום: "היהודים פחדו מן האמת. הקונוניה היהודית החזקה הפחידה את התיאטרון הממלכתי וגם את הממשלה. היהודים שולטים בעיתונות, בתיאטרון, במוסיקה, בטלביזיה... ומונעים את האמת מן העולם" ונסה רדגרייב, תומכת אש"ף, בוודאי תצעד בראש המחאה.

* יש בעיית דיור שהולכת וגדלה בקיבוצנו. היות ומושג הגירושין צועד יחד עם הני-שואין במרוץ החיים, יש צורך למצוא דירות הולמות לאלה שגרו יחד לפני. כיוון שיש מטלטלין - ביניהם ילדים - יש למצוא להם קורת גג מתקבלת על הדעת. הציניות אומרת - "התחתנו עכשיו וקבלו שתי דירות מחר... למה להישאר בדירה קטנה? התחתן, התגרש - קבית פיס בחיים". יש אומרים שבקרוב ועדת השיכון, בתמיכת ועדת הקליטה, תציע שלפחות הגברים המגורשים/מתגרשים/מסולקים/מסתלקים יגורו שניים בדירה, כנוסח ולטר מתאו וג'ק למון בסרט המבדר "הזוג המוזר". רשימת "מי רוצה לגור עם מי" על לוח המזכירות.

* רובוט הממשיך לעבוד (בהפעלת מחרטה) גם אחרי שהעובדים האנושיים יותר הולכים הביתה. נאמר לכותב שורות אלה שהיה לפחות מקרה אחד שהרובוט השתולל והתוצאות היו איומות. אפשר להבין את שיעמומו של הרובוט המתוחכם. לא טוב היות הרובוט לבדו, נעשה עזר כנגדו. מה שיקרה אם וכאשר יימצאו באוץ אולם ייצור רובוטים יפנים, איטלקים, גרמנים, אמריקנים, אנגלים - מזין את הדמיון. יתקוטטו? יזרקו מפעילים/חתיכות פלדה בלתי גמורה אלה על אלה? תחי הטכניקה!

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

* יש מעט דברים בטבע שהם מוחלטים (אבסולוטיזם). יש האפס המוחלט שהוא כ-273⁰ מתחת לאפס צלזיוס ועדיין לא הצליחו להגיע לטמפרטורה זו. יש מהירות האור בריק, שחושבים עדיין שאין מהירות גבוהה ממנה, ויש המאמינים בבורא העולם הכול יכול מוחלט בלתי-מוגדר על-אנושי. מושגים כגון: אידיוט מוחלט; מושלם מוחלט; שוויון מוחלט הם בלתי-מדויקים, והמצאת האדם הטועה באופן מוחלט.

א ר י ק

חוג ליחסים אינטימיים

כפי שבוודאי שמתם לב, מצב ההגברה של תוכניות התרבות בכפר הנשיא נמצא במשבר עמוק. בכוונתי להוציא אותנו ממשבר זה !!

בניגוד לדעה המקובלת, הציוד שלנו במצב טוב ובהחלט ניתן להגביר תוכניות אצלנו בצורה טובה ומוצלחת. כל מה שנדרש הוא אנשים מאומנים. כיום יש לנו רק שניים או שלושה אנשים המאומנים מספיק, ובעקבות זאת העומס עליהם עצום.

בכוונתי להעביר קורס קצר - של שלושה ערבים בערך - עבור אנשים חדשים, המע-עונינים ללמוד כיצד להפעיל את הציוד.

בזאת אני מזמין אותך להצטרף לקורס. לא צריך שום כישרון מיוחד מלבד שתי אוזניים במצב סביר ומוכנות לתרום לחיי התרבות בקיבוץ. אני מוצא את העבודה הזאת מושכת ומעניינת וזו הזדמנות יוצאת מן הכלל עבור חברים להיות מעורבים בחיי התרבות של המשק, למרות שהם אינם זמרים, רקדנים וכו'.

ברצוני להדגיש כי המדובר בציוד הגברה בלבד! ולא בתאורה, וכי כל חבר/ה בכל גיל שהוא יכול/ה ללמוד את התורה הזו. ולכן, כל המעוניין להצטרף לקורס זה מתבקש להתקשר אלי - טל. 583, בהקדם.

תודה ושבת שלום
רוי ב.

(ג שם ב ל י ס ו ף ?) (חדשות התחנה המטריאולוגית)

לפי המדידות של פרנק ו. ירדו כאן עד סוף דצמבר 406.2 מ"מ גשם. אפילו

זקני הכפר בקושי זוכרים כזאת! הקרובה ביותר היתה שנת 1950 עם 402 מ"מ עד סוף דצמבר.

מבחינת הכמות השנתית השיגה את השיא שנת 1969, שבה נמדדו 930 מ"מ, ולשפל הגענו בשנת 1979, כשירדו 262 מ"מ בלבד.

ובכן, הגענו בשעה טובה לסוף יבואר והמצב כעת הוא כדלקמן:

ימי גשם (1 מ"מ או יותר) - 43. כמות המשקעים - 518.1 מ"מ.

צ'הנעשע בנעוררים.

כפי שידוע לכם, "נעורון" זו השיכבה הצעירה בנעורים, הכוללת את כיתות ז'-ח'. כיום ישנם 22 נערים ונערות, מחנכת-מלווה - ונסה, ומדריכים רינה לופוב ומיכי נוי. אנחנו נמצאים ב"הילטון", למרות שהמקום עדיין לא גמור. יש לנו חדר-לימוד ו-4 פע-מים בשבוע באים אפרת אדלשטיין, אנט, מעין ודודו פלמה, כל אחד כיום קבוע, ועוזרים בהכנת שיעורי בית בין השעות 15.00-17.00.

וכמוכן, הצעירים הם בשנת בר-מצווה והרוב סובב סביב נושא זה. את פתיחת שנת הבר-מצווה חגגנו כבר בחנוכה ואז קיבלו הנערים והנערות את המשימות. קיימנו את המסיבה ב"כית השומר". כשהחבר'ה הגיעו לשם, ציפתה להם הפתעה: ההורים, האחים וה-אחיות, ושולחנות ערוכים חיכו לבואם. טקס קצר, חתימה על הצהרה וקבלת קלף משימות.

אחד הדברים שמקשים על העבודה זה חדר הפסנתר, הנמצא בשכנות למועדון ואמור להיות חדר מטפלת. אני פונה לכל אחד מכם, לנסות לפתור את הבעיה, לאחר שפנינו לכל הגורמים במשק ועדיין לא נמצא פיתרון. יתכן שרובכם לא מבינים את חשיבות הנושא, אך חדר מטפלת הוא לא רק חדר כביסה, אלא יותר מזה. היום, כשאני מקיימת שיחה אי-שית עם אחד החניכים, אנחנו נכנסים למטבח, סוגרים את הדלת, ובחוץ כולם ממתינים שאני אואיל בטובי לסיים ולתת להם לשחות. אנא עיזרו לנו למצוא מקום לפסנתר, כדי שנוכל לעבור לחדר זה!

כמו כן אנחנו עדיין ממתינים בסבלנות לטלביזיה ולמערכת, כדי ש-22 חניכים ימצאו סיבה לא לברוח הביתה. השבוע הוספתי משחקי שולחן וכדורים למועדון ניותר מחצי חבר'ה נשארים, זה הישג גדול. אגב, באחד המשחקים, הנקרא "אוניברסל", יש שאלות ותשובות, והיתה התרגשות גדולה בין החבר'ה, כשאחד קרא שאלה מהכרטיסיות - "על שם מי נקרא קיבוץ כפר הנשיא?"

זה, על קצה המזלג, מהנעשה אצלנו בשלב זה. אנחנו עובדים על שיפור הבית וכשהמקום יהיה גמור, נזמינכם לראות ולהתלהב...

ונסה

ק ע י ם מתוך "פיתחון פה" עלון צוות המחנכים של "עמק החולה" ח ט י ב ת ה ב י נ י ם - צ ע ד ת ח נ ו כ ה

לאורך מסלול בן 6 ק"מ לערך התפרשו - הילדים בכיתות והחיילים בקבוצות - להכיר ברגליהם את הדרך, בעיניהם את הנוף ובגרונוניהם את הצלילים. לילדים הוצע פרס, על-מנת שיוסיפו לצעידתם צורות, צבעים, קולות ומוראל - ואמנם כיתות רבות "התקשטו" בכרזות, כובעים, נרות, כלי-הקשה, משקפי שמש וכד', וצעדו בשירה אדירה לאורך רוב המסלול. נתמזל מזלן של כמה כיתות שהחיילים שצעדו לידן, השתלבו בתוכן והתמזגו במוראל ובשירה.

ב מ ח ז ו ר ז' שמחה וששון. פעילות רודפת פעילות ולעיתים יש צורך להיעצר ולשאל: "חבר'ה, פה גם לומדים?" ובכן, בשורה בפנינו: לומדים, ועוד איך - אבל גם מכיפיםם. - - -

בעיה שהעסיקה אותנו - ומעסיקה - היא ניצני אלימות, שהתגלו בין כותלי הבניין. לא נשקוט בעניין זה, הנושא טופל בכל הכיתות - בשיחות, בסימולציה ובפעילות

(קטעים מ"פתחון פה" - המשך)

חברתית מונעת. הזמנו את דייר קרישטל, שסיפר לילדים על פציעות ועל סיכונים הכרו-
כים במשחקים אסורים.

במסגרת הקשרים עם משמר הגבול התקיימה הרצאה לכל המחזור, על-ידי מפקד מג"ב.
מדי שבוע יוצאות קבוצות-קבוצות לסיור, רכובות על-גבי ג'יפים ברחבי הגליל. הגענו
גם לכפר רג'יר, נפגשנו עם ילדים בני גילנו, קיימנו משחקי כדורגל וכדורסל, וחזרנו
עייפים ומרוצים - מה שעורר אצלנו, המחנכים, את השאלה החוזרת ונשנית: מדוע אין
לימודי ערבית מגיל צעיר בבית-ספרנו?

- - ועדת ספורט אירגנה טורניר כדורסל בין הכיתות ונעזרה בשיפוט בתלמידי י"א.
אין ספק שהשילוב בין המחזורים - צעירים ובוגרים - הוא לחיוב ויש להעמיק קשר זה.

מ ח ז ו ר ח' - "יום האיסלם"

- - כל כיתה עברה בארבע תחנות, מהן עיוניות ומהן פעלתניות. מיגוון התחנות
היה מספק (אם כי פחות מאשר בתוכנית המקורית). כל כיתה עברה באוהל בדווי ושמעה
סיפורים מפי שני הבדווים מרג'יר. בעזרת גיל ופיני קיבלו הסיפורים נופך משכנע למדי...
הגמל, אותו הביא מיכאל בן-דרור מחוליות, תרם גם הוא לאווירה הכללית. הפעלנו גם
תחנת אומנות (ציורי ערבסקות)... התלמידים שמעו מפי יעלי צור הרצאה על אמנות האיס-
לם; אלישע וולפין (כן, תלמיד לשעבר בבית-הספר, בנם של אריה ותמר) העביר פינה נהדרת
ובה לימד מילים בסיסיות בערבית, שיר וקצת מנהגים: התלמידים הכינו בעזרת חיה עיתון
קיר שזמן הוצאתו 620 לספירה - ושמעו גם קצת סיפורים מפי מנהל בית-הספר ברג'אר,
שהביא לעזרתו נגן עוד וזמר. את אפיית הפיתות הוצאנו אל הפועל בעזרת כוחות מקומיים
והתוצאות היו טעימות למדי.

ס מ י נ ר י"א

הכול החל לפני כ-3 שנים, כאשר יצחק פרסנס וגלי ענבר, מחנכי מחזור י"א דאז,
הימרו על סמינר ציוני בכפר-דרום שברצועת עזה לעומת הסמינר הממסדי באורנים. לפני
שנה הלכנו על אותה מסגרת בכפר-דרום - סמינר ציוני ל-י"א וסמינר י"ב ל-י"ב -
וראינו כי טוב. אפשר טוב מאוד.

השטח המגוון בנושאים שהוא מעלה מתוכו והאווירה המיוחדת של המקום (ממנו אין
בערב בריחות...) - מרכיבי ההצלחה.

השנה הלכנו כבר "על בטוח". מחזור י"א ספג תורתו בכפר-דרום ואילו י"ב נדד
השנה מזרחה - לסוסייה שבדרום הר חברון, ועל כך ידובר עוד רבות באוהלי הבדואים.

בסמינר עסקו בשלושה נושאים עיקריים:

- (א) זהותנו הציונית (הרבודה על זהותנו היהודית והעצמית);
- (ב) הרצועה כבעיה דימוגרפית פוליטית (פליטים, התנחלויות וכו');
- (ג) לימוד השטח המיוחד כל-כך: דיונות, דקליות, חקלאות המאוואצי, הבדואים, חוף-
הים המשגע, ועוד...
נושא רביעי, שריחף מעל לסמינר, היה "הזהות הדתית".

- - שאלת השאלות היא: מה לנו, אנשי התק"ם וההתיישבות העובדת ולהתנחלות של גוש-
אמונים בשטחים? מה לנו החילוניים, ולמדרשה הדתית?

ובכן, זאת יש לדעת: רק על-ידי מפגש עם המציאות ניתן ללמוד אותה ולצאת מחו-
זקים בדרכנו אנו.

(את העלון, בעריכת חיה אורי מראש-פינה,
אפשר לקבל אצל אנשינו בצוות "עמק החולה")

פִּיֶּנֶת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

שֵׁם הַסֵּרֶס : כִּנְגֹד כֵּל הַסִּיכּוּרִים

AGAINST ALL ODDS

בִּימָרִי : טִיִּלּוֹר הַקְּפוֹרֵד

מִשְׁחָק : ג'ף בריג'ס, רויקל וורד, ג'ימס וורד

סִיּוּרָג : מוֹתָחָן - 121 דְּקוּת

ובכן נפתח בבמאי. הבמאי טיילור הקפורד זכור לנו מלהיט
אחר שלו "קצין וג'נטלמן". הוא במאי מקצועי, שיודע
לגלגל סיפור מתח בנוי כהלכה, ומשובץ בסצנות ארוטיות
חזקות. יש לנו גם נושא מרכזי עסיסי שהוא במקרה הזה
השחיתות בלוס אנג'לס, שפרנסה כבר מספר סרטים לא מבוטל.
הסרט מספר את סיפורו של שחקן כדורגל אמריקאי, שפרש
בגלל פציעה, היוצא בעקבותיה של צעירה מליונרית, המססת-
תרת באחד האיים הקריביים הקטנים. הצעירה היא יפיפיה
מושחתת, מאותן נשים שהדרך אל מיטתן רצופה גוריות. לפני
שברחה למקסיקו הספיקה לרשש את ירכו של אהובה בסכין מטבח.
עוד דמות בין היוצרים בסרט הוא המוסיקאי פיל קולינס
שכתב את השיר "כנגד כל הסיכויים" כשיר הנושא לסרט.
הסרט, כסרט מתח בעל תבלין אירוטי - עומד כראוי בדרישות
הג'אנר. בידור מקצועי.

ו. (ולהלה) סרטים

יש להגיע למשרד של דליה ב' על מנת
לבחור באיזה תנור אתם רוצים כתחליף
לתנור הגז. יש להגיע בדחיפות.
תודה

שלום רב, 128 - 38.21

סקר האנרגיה שנערך לפני חודשים אחדים, עפ"י החלטת ועדת המשק, קבע שלמען חסכון
באנרגיה רצוי לנקוט במספר צעדים.
את האחד כבר בצענו בחלקו והוא המעבר לחשמל במתח גבוה, הזול יותר מבחינות שונות.
הצעד השני הוא התקנת מכשיר חמום בכל מזגן ובעתיד - קנית מזגנים שהם גם מחממים.
הצעד השלישי הוא הפסקת החמום באמצעות תנורי גז.
לצורך זה יקנה הקבוצה על חשבוננו תנורי חמום ע"י חשמל - רדיאטור 12 צלעות 2500 וואט,
או קונוקטור 2500 וואט ויתן אותם לחברים תמורת תנורי הגז.
ההמלצה לגבי כל החברה תהיה לחמם דירה קרה ע"י המזגן במשך כשעה, ואח"כ לכבותו
ולשמור על החום בעזרת התנור החשמלי.
בענין אחרון זה המשמעות היא חסכון של ארבעים אחוז העלות או כמאה דולר לשנה לכל
יחידת דיור.
הסיסמא היא: חסוך, אך אל תצטנן חלילה!
יעל ש', גדי ע', אלן ור', ריימונד ס'.

NEWS OF THE WEEK

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

** Some time ago chaverim were invited to write their life-stories and put them in a file in the Weizman Room, marked "Roots" - Shorashim in Hebrew.

Eight chaverim and two parents have so far taken advantage of the offer, and as some of the stories are in English, you are cordially invited to come and read them. Very interesting!

** Ruth Ney was asked to put on a show for a group of elderly people in Ma'ayan Baruch, which was very successful. She will find it easier to get around now, as she has just passed her driving test!

** Margalit Samberg has returned home, after a period of "independence" in town.

** We have at last sold "Ivan"s" semi-trailer, and bought a smaller one, a Mercedes (to those who know about these things.)

** As you will have noticed, Bat-Sheva has re-joined our nursing staff. We wish her lots of free time!

** Colin has flown to England for a week's visit to his ailing mother.

** Eric is becoming famous. The newspaper "Davar" has asked to print one of his articles from Divre Hakfar.

** Jackie asks all of us to look in our cupboards in order to find and return any pots and pans belonging to the dining room. He says 50% of the equipment bought at Rosh Hashana is missing! Next week he and his merry men will visit each home to collect anything you may have inadvertently accumulated.

** Our good wishes go out to Yankel M.who underwent open-heart surgery this week.

FILM OF THE WEEK: "AGAINST ALL ODDS" (121 minutes)

Producer - Taylor Hackford(who produced "An Officer & a Gentleman") with Geoff Bridges, Rycle Ward, James Wood.

SHABBAT SHALOM

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Inge

מזל טוב מזל טוב מזל טוב

HAPPY BIRTHDAY TO:

- 1.2. Willy Pinkus
Shosh Solomon
Dudu Palma
- 2.2. Lital Amar
- 3.2. Hilda Barak
Miranda Shtrubel
Inbar Harman (Rifkind grand-daughter)
- 4.2. Bob Vigneaux
- 5.2. Ruti Livshitz
Aya Farchi (Waterman grand-daughter)
- 6.2. Elaine Easton
Tal Peck
- 7.2. Jonathan Press

HAPPY ANNIVERSARY TO:

- 6.2. Hilary & Yoppi Aptroot